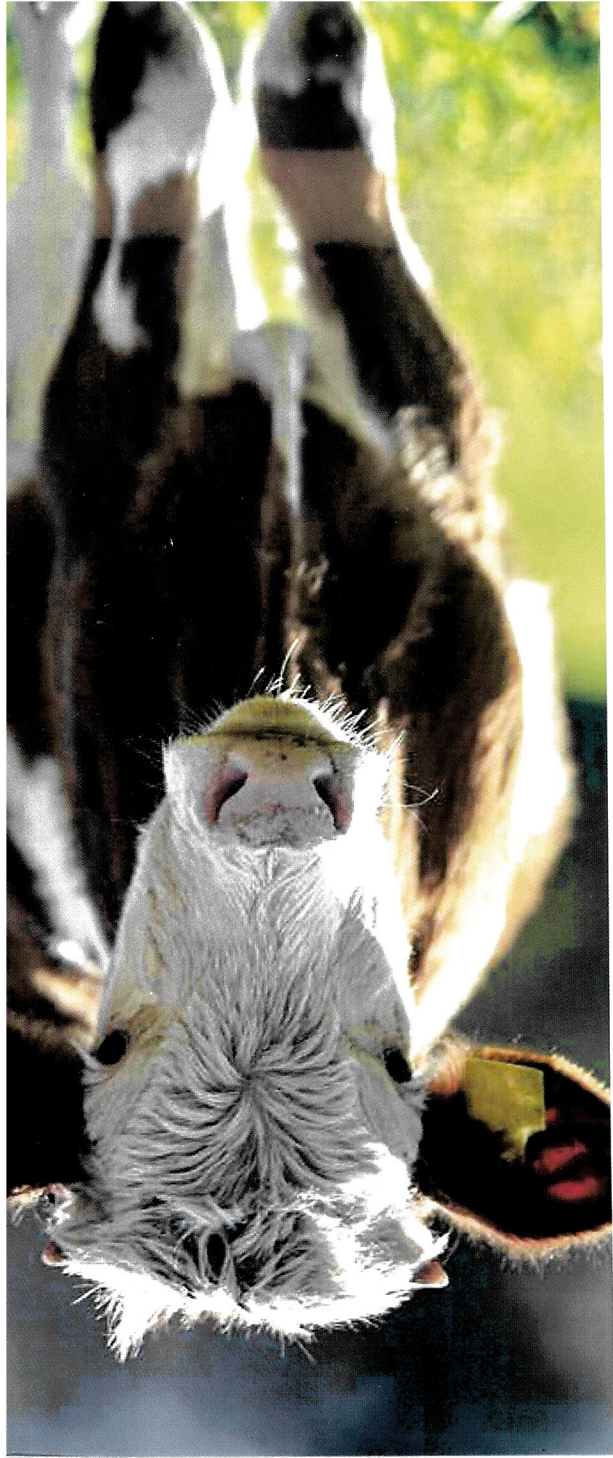
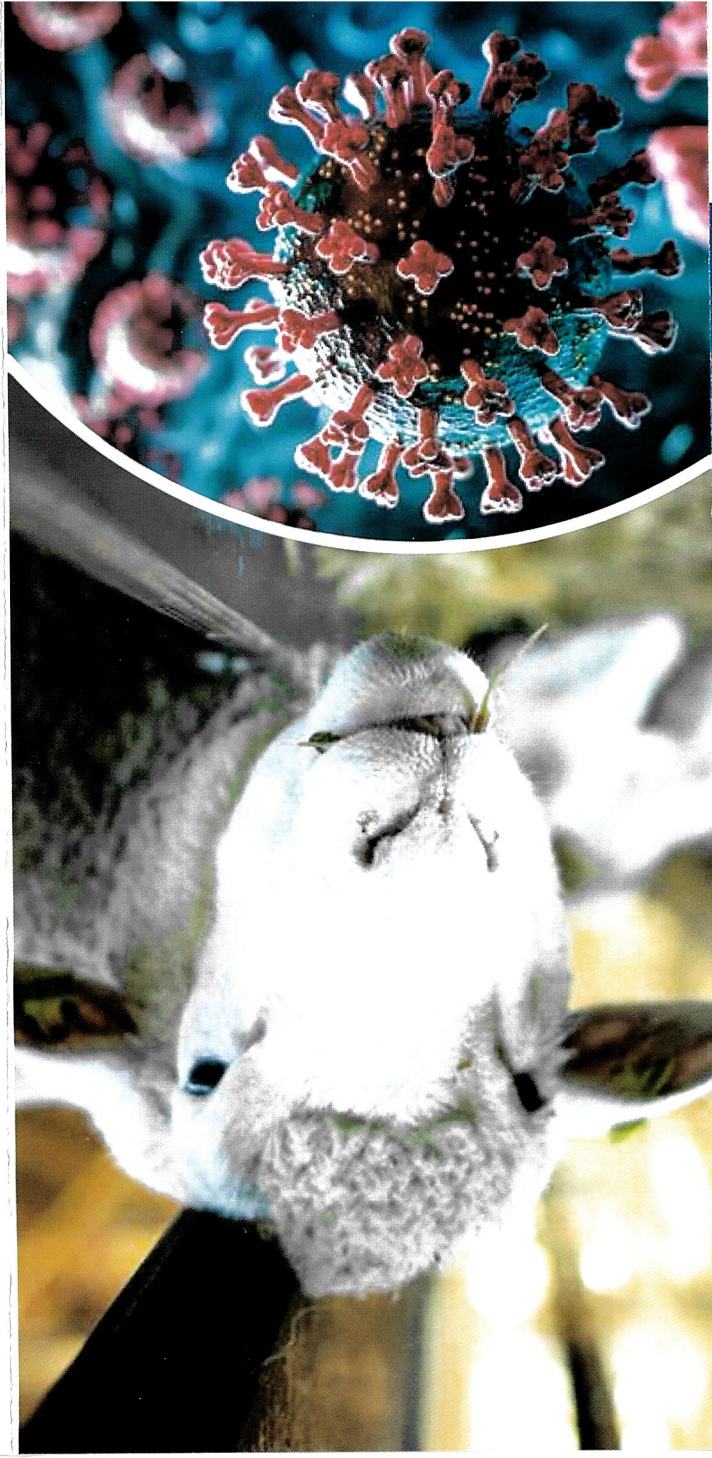

PRYSZCZYCA wspólne działanie, wspólne bezpieczeństwo

! Promocji MRiRW;

! Rolnictwa

ch. c bez

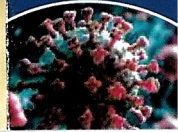
ne

ta,

ch

e

zst

1 TRANSMISJA

Przyszczyca jest jedną z najbardziej zaraźliwych chorób zwierząt parzystokopytnych.

Kontakt między zwierzętami jest głównym sposobem przenoszenia i rozprzestrzeniania się choroby, ale również pasza, słoma, obornik, sprzęt, pojazdy i ludzie, którzy mieli kontakt z zakażonymi zwierzętami mogą przenosić wirusa.

Możliwe jest przenoszenie przyszczycy wraz z mlekiem, mięsem i innymi produktami pochodzącymi od zakażonych zwierząt, które nie zostały poddane obróbce niszczącej wirusa tej choroby.

2 ZAPOBIEGANIE

Wprowadzanie do gospodarstwa zwierząt o nieznanym stanie zdrowia stanowi bardzo duże zagrożenie dla całego stada. Większość środków zapobiegawczych jest wspólna dla różnych chorób i jest najlepszym i najtańszym sposobem ochrony stada.

UNIKAJ:

- Zakupu zwierząt niezidentyfikowanych, pochodzących z niewiadomego źródła;
- Kontaktów między zwierzętami z różnych stad (np. na pastwisku, kontakt nos w nos przez ogrodzenie);
- Odwiedzania innych hodowli zwierząt bez zachowania zasad bioasekuracji;
- Wspólnego używania narzędzi, sprzętu i pojazdów wykorzystywanych w innych gospodarstwach.

STOSUJ:

- Oddzielne miejsca do izolacji i obserwacji przez 14 dni każdego nowo zakupionego zwierzęcia;

- Odzież i obuwie ochronne do obsługi zwierząt;

- Niecki, maty lub urządzenia do dezynfekcji obuwia przy wejściu do budynków inwentarskich oraz mycie i dezynfekcję rąk.

3 ŚWIADOMOŚĆ

Choroba może powodować bezpośrednie i pośrednie straty ekonomiczne, a stado może być zagrożone. Bardzo ważny jest nadzór nad zdrowiem zwierząt.

Każde podejrzenie przyszczycy należy niezwłocznie zgłosić służbom weterynaryjnym.

Powiadomienie jest obowiązkowe i ma zasadnicze znaczenie dla szybkiego zdiagnozowania choroby.